

نغمات موسیقی جدید کشور چین مرکب است از نغمات قدیم چین و کمی از نغمات و آهنگهای اروپایی، آلات موسیقی که امروز در کشور چین بیشتر رایج و معمول است عبارت است از (خوچین) (دایز) و (شیو)

در تاربخ چین معروف است دو نفر رفیق بوده اند یکی بنام (به یا) و دومی بنام (جو تزچی) اولی موسیقیدان و نوازنده خوب و حاذق و استاد بوده و دومی شنونده فهم و فطنی بوده است هر وقت (به یا) ساز میزد هر مقصود را که مینواخته (جو تزچی) شنونده باهوش منظورش را برای او شرح می داد پس از سالها شنونده قبل از نوازنده رفیق خود که ساز مینواخت اجلس فرا می رسد و همیشه موسیقی دان و نوازنده استاد پس از آن میگفت الان در دنیا کسی نیست که ساز زدن من را بفهمد من برای که ساز بنوازم و تازنده بود ساز نواخت ؟

نمایش و تئاتر در کشور چین

نمایش و تئاتر در کشور چین . دو قسم است : قدیم و جدید .

نمایشهای قدیم بر حسب لهجه و نغمات مناطق و استانها و عادات مختلف است در استان (سه جوان) نمایش را (جوان شی) می گویند و در (یونان) (دین شی) می گویند و در (کواندون) (کواندون شی) می گویند و همچنین در بقیه استانها و تقریباً يك قرن قبل نمایش در پکن پای تخت قدیم ظاهر شده که در تمام استانها این نمایش رسمی قرار گرفته است و اکنون بنمایش (پین جو) معروف است و نمایشهای قدیم مشتمل بر سرگذشت و تاریخ قدیمی است که در نتیجه اخلاقی و پند و عبرت است و نمایش در کشور چین فن خیلی مهم و بزرگ محسوب میشود .

هنر پیشگان نمایشهای قدیم بر چهار دسته منقسم می شوند و بزبان چینی معروف است به (شن) و (دن) و (جین) و (جو)

(شن) دسته می از هنر پیشگانرا گویند که تقلید و شبیه مردان پیر و متوسط العمر را نمایش میدهند (دن) دسته می از هنر پیشگانرا می گویند که تقلید و شباهت و حرکات و سکنات زنانرا نمایش میدهند (جین) دسته می دیگر از هنر پیشگانند که حالات و عادات و رفتار جوانانرا در معرض نمایش میگذارند (جو) دسته می از هنر پیشگان

میباشند که اقسام شوخیها را نمایش می دهند که همه اش تفریح و خنده است و هر دسته ای از چهار قسم هنر پیشگان باید مدت های متمادی در تحت نظر استادان فن تمرین نمایند و این تعلیمات و تمرین ها از ایام خردی اطفال که در حدود سن هفت و هشت سالگی است شروع و باید بتمرینات پردازند و بانهایت دقت فراگیرند زیرا اگر در صحنه تأثر و نمایش کوچکترین خطائی از نمایش دهنده دیده شود و مورد خنده گیری ناظرین واقع شود آن هنرپیشه باید از صحنه نمایش خارج شده و دیگری بجایش آورده شود.

آلات موسیقی در نمایشها همان آلات موسیقی قدیم کشور چین است و هر نمایشی نفیات و آوازه های مخصوصی دارد و هنر پیشگان در نمایشهای قدیمی همان لباسهای سابق چینی را می پوشند که بر نکهای گوناگون است و همچنین کفش و کلاه های قدیمی را می پوشند، در تأثرهایی که بروش قدیمی داده میشود تمام وسایل و اسباب و عمارت نمایش را هر چند پر زحمت باشد مدیر نمایش حاضر میکند مثلاً عدلیه دادگاه و مامورین و مستخدمین دادگاه از رئیس تا اجزاء و اعضاء جزء و مامورین زندان و کاخ سلطنتی و وزارت مدرسه خانواده های ثروتمند و فقرا و طرز لشکر کشیها و حصارهای محکم و حتی شهر محاصره شده را در معرض نمایش می گذارند و تا کنون اهالی کشور باین گونه نمایشها و تأثرهای قدیمی اهمیت زیادی داده و میدهند و مورد توجه و علاقه عموم میباشد و مخصوصاً برای این گونه نمایشهای قدیمی محلهای و ساختمانهای بزرگ و باشکوه و قشک موجود است چه مانند نمایشهای جدید در محلهای کوچک و نامناسب با نمایشهای جدید ممکن نیست انجام یابد.

تأثر و نمایشهای جدید بیش از سی سال نیست که تأثر دادن بسبک و روش اروپائی در کشور چین دامن شده است.

هر چند تأثرها بسبک اروپائی است ولی خود مضامین و باصطلاح پسهار هنر پیشگان و دانشمندان چینی تنظیم میکنند چون ملت چین بتأثرهای قدیم بیشتر توجه داشته از این رو نمایشهای جدید پیشرفتی نکرده ولی پس از جنگ چون اهالی کشور از منطقه جنگ بداخل کشور آمدند مخصوصاً بشهر (جوکیکنگ) و سایر شهرهای بزرگ و برای تفریح بتأثرها و نمایشها توجه کردند و از طرفی چون محلهای نمایش

های قدیمی گنجایش جمعیت را نداشت و کم بود لذا مردم بنمایشهای جدید بسبک اروپا رو آورده و بازار نمایشهای جدید باصطلاح گرم شد و رواجی تام یافت که میتوان گفت در مدت هشت ساله جنگ راه سی سال را پیموده است.

ورزش و ریاضیات بدنی قدیم و جدید

ورزش را بزبان چینی (اوشو) گویند یعنی فن تربیت بدنی و انواع زیادی دارد و مشهورترین آنها دو قسم است: اول ورزشهای خارجی با قوی که بتوسط اسباب و آلات انجام میگردد دوم ورزش ملایم و خفیف که معروف است بورزش داخلی؛ در ورزشهای قوی و خارجی ورزشکار طبق دستورهای خصوصی بتدریج و از روی قوت مشغول به تمرینات میشود که با آلات و اعضای بدنی عملی میشود.

در این گونه ورزشها اعضای بدن ورزشکاران در ظاهر بسیار قوی و جسیم است که هر کس آنها را به بیند میفهمد ورزشکارند.

قسم دوم - ورزشهایی است که در تحت نظر اساتید فن از روی قواعد خاص با نهایت نرمی و ملایمت انجام می یابد، ورزشکاران قسم دوم در ظاهر تشخص داده نمیشود که ورزشکارند ولی بسیار قوی تر و ماهر تر می باشند (این گونه ورزش مطابق دستور فیلسوف مشهور چینی (لاوز) میباشد که فرموده اند هر چیز نرم و ملایم بر چیزهای صعب و محکم و خشن غلبه میجوید مانند آب که با آت نرمی و ملایمت سنگهای قوی را ازین بر میدارد و کشتیهای کوه پیکر را بقعر دریا میفرستد) و بسیار اتفاق افتاده که مسابقات ورزشکاران دسته اول با دوم، دسته دوم بر ورزشکاران قوی الجسم دسته اولی غلبه جسته و آنها را شکست داده اند. قسم اول را بزبان چینی (شارلین پی) ر قسم دوم را (تای جی پی) گویند اگر دو نفر در هر دو قسم ورزش کامل شوند ممکن نیست یکی از آنها بر دیگری غلبه کند.

و اگر پنجاه نفر غیر ورزشکار بريك نفر از ورزشکاران حمله ور شوند ممکن نیست با او برابری کرده و صدمه بار وارد آرند و همه آنها را يك نفر ورزشکار شکست میدهد و برای اثبات مدعای خویش آن چه از يك قضیه و پیش آمد دینه ام به مرض میرساند، در استان (خونن) در شهر و مسقط الرأس بنده (چانده) ورزشکاری بود

از مسلمانان بنام شیخ زاده که در فن ورزش چوب بازی مشهور و در آن استان بی نظیر بود دارای قسی کوتاه و سینه فراخ، برابر چهار نفر غذا میخورد (کلیه ورزشکاران پر خورند) هر روز جمعه برای ادای نماز جمعه از قریه خود که مسافتش تا شهر (چانده) بیست کیلومتر بود در مدت خیلی کمی پیاده میآمد و عصر را بر میکشت و راه رفتن او خیلی سریع و تند بود که غیر از ورزشکاران نمیتوانستند با او در راه برابری نمایند و در قریه خود هم بتدریس و تعلیم فن چوب بازی اشتغال داشت يك سال شاگردانی سکه در فن چوب بازی ماهر شده بودند اجرت تعلیم او را نداده باو ابلاغ کردند ما باشما مسابقه میدهیم اگر غالب شدید اجرت میدهیم و اگر مغلوب شدید حق مطالبه پول ندارید و طرز مسابقه هم باین طریق باشد که تو با چوب بازی خود در اطافی بناشی که يك در داشته باشد و ما چهل نفر از جوانان تربیت شده فن چوب بازی هر يك چوبی بدست گرفته در جلو در اطاق بدو صف می ایستیم هر وقت سופلر سوت زد تو خارج شو ما هم از دو طرف با چوبهای خود به تو حمله ور می شویم اگر چوبی بتو برخورد کرد باخته می و اگر با چوب از همه دفاع کردی و بتو اصابت نکرد برنده مسابقه خواهی بود و حقوق را کاملاً می پردازیم شیخ زاده (استاد فن) شرط را پذیرفت و چون خبر این مسابقه منتشر شد و روز مسابقه مین گردید عده زیادی از مردم شهر (چانده) و اطراف بآن قریه رفتند، در ساعت موعود و وقت مسابقه جوانان ورزنده دو صف در جلو در اطاق تشکیل داده و شیخ زاده استاد در درون اطاق با چوبی که بدست گرفته بود ایستاده ناظر بن منتظر بودند سופلر فرمان شروع مسابقه را داد شیخ زاده بسرعت برق از بین دو صف خارج و عده زیادی را مجروح کرده در حالتی که بتصدیق هیئت قضات چوبی به بدنش اصابت نکرده بود مسابقه را برد.

ورزشهای قدیم چینی خیلی سخت است و اگر شخصی بخواهد کامل شود باید از سن هفت سالگی اقل تا سن بیست باین فن ادامه دهد و همه روزه قبل از آفتاب باید دستور های استاد ورزشکار را بموقع عمل گذارد و خود را بخشونت و سختی تربیت کند.